



ДЕРЖАВНА РЕГУЛЯТОРНА СЛУЖБА УКРАЇНИ

вул. Арсенальна, 9/11 м. Київ 01011, тел. (044) 254-56-73, факс (044) 254-43-93
E-mail: inform@dkrp.gov.ua, Web: <http://www.drs.gov.ua>, код ЄДРПОУ 39582357

від _____ № _____
на № _____ від _____

**Братолюбівська сільська рада
Добровеличківського району
Кіровоградської області**

вул. Молодіжна, с. Братолюбівка,
Добровеличківський район,
Кіровоградська область, 27026

*Стосовно пропозиції щодо удосконалення
проекту регуляторного акта*

Державна регуляторна служба України відповідно до Закону України «Про засади державної регуляторної політики у сфері господарської діяльності» (далі – Закон) та постанови Кабінету Міністрів України від 23.09.2014 № 634 «Про порядок підготовки пропозицій щодо удосконалення проектів регуляторних актів, які розробляються органами місцевого самоврядування» розглянула проект рішення Братолюбівської сільської ради Добровеличківського району Кіровоградської області «Про встановлення єдиного податку на території Братолюбівської сільської ради на 2020 рік» (далі – проект рішення) та документи, що надані до нього листом Братолюбівської сільської ради Добровеличківського району Кіровоградської області від 19.04.2019 № 01-21-16/1.

За результатами проведеного аналізу проекту рішення, експертного висновку постійної комісії Братолюбівської сільської ради з питань бюджету, фінансів, соціального розвитку, економічних реформ та приватизації та аналізу регуляторного впливу до проекту рішення на відповідність вимогам статті 4 Закону, повідомляємо.

Щодо проекту рішення

Проектом рішення на території Братолюбівської сільської ради на 2020 рік встановлюється єдиний податок.

Встановлення місцевих податків та зборів здійснюється у порядку, визначеному Податковим кодексом України (далі – ПКУ) (підпункт 12.3.1. пункту 12.3 статті 12 ПКУ).

1. Згідно з підпунктом 12.3.2. пункту 12.3 статті 12 ПКУ при прийнятті рішення про встановлення місцевих податків та зборів обов'язково визначаються об'єкт оподаткування, платник податків і зборів, розмір ставки, податковий період та інші обов'язкові елементи, визначені статтею 7 ПКУ з



дотриманням критерій, встановлених розділом XII ПКУ для відповідного місцевого податку чи збору.

Однак, у проекті рішення відсутній такий обов'язковий елемент як строк та порядок подання звітності про обчислення і сплату єдиного податку.

Натомість, пунктом 1 проекту рішення та додатком 1 визначаються правові засади застосування спрощеної системи оподаткування обліку та звітності, а також справляння єдиного податку для платників єдиного податку першої-другої груп на території Братолюбівської сільської ради Добровеличківського району Кіровоградської області, а пунктом 7 проекту рішення та додатком 7 – особливості нарахування, сплати та подання звітності з окремих податків і зборів платниками єдиного податку першої-другої груп на території Братолюбівської сільської ради Добровеличківського району Кіровоградської області.

З огляду на зазначене, пропонуємо у пункті 1 та додатку 1 до проекту рішення визначити платників єдиного податку, а у пункті 7 та додатку 7 - строк та порядок подання звітності про обчислення і сплату єдиного податку, або навести посилання на конкретні положення (абзаци, пункти, частини) ПКУ, якими встановлені вказані елементи податку.

2. Оскільки проектом рішення встановлюються ставки єдиного податку для платників I і II груп, у підпункті 8.2 пункту 8 проекту рішення слова «податку на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки» замінити на слова «єдиного податку».

3. Нумерація пунктів додатка 1 до проекту рішення відповідає нумерації підпунктів 291.5-291.7 пункту 291.1 статті 291 ПКУ. Пропонуємо привести нумерацію пунктів даного додатка до логічної числової послідовності.

4. У частині 1 пункту 1 додатка 2 до проекту рішення слова та цифри «визначеній пунктом 292.3 цієї статті» замінити на слова та цифри «визначеній пунктом 292.3 статті 292 ПКУ».

У пунктах 2 та 7 додатка 6 до проекту рішення слова «цього Кодексу», «цим Кодексом» замінити на слова «Податкового кодексу України» у відповідному відмінку.

Таким чином, проект рішення потребує доопрацювання з метою приведення у відповідність до вимог Податкового кодексу України.

Враховуючи вищевикладене, проект рішення не узгоджується з вимогами статті 4 Закону, зокрема з принципом адекватності – відповідність форм та рівня державного регулювання господарських відносин потребі у вирішенні існуючої проблеми та ринковим вимогам з урахуванням усіх прийнятних альтернатив, та потребують приведення у відповідність до вимог чинного законодавства України.

Щодо аналізу регуляторного впливу до проекту рішення

Наданий аналіз регуляторного впливу до проекту рішення (далі – АРВ) не у повній мірі відповідає вимогам Методики проведення аналізу впливу регуляторного акта, затвердженої постановою Кабінету Міністрів України від 11.03.2004 № 308 (із змінами, внесеними постановою Кабінету Міністрів України від 16.12.2015 № 1151) (далі – Методика).

1. Так, у розділі І «Визначення проблеми» АРВ розробник повинен чітко визначити проблему, яку пропонується розв'язати шляхом державного регулювання, визначити причини її виникнення, оцінити важливість зазначеної проблеми, зокрема навести дані у кількісному (грошовому) вимірі, що доводять факт існування проблеми і характеризують її масштаб, визначити основні групи, на які вона спрямлює вплив.

Водночас розробник проекту рішення обмежився лише мінімальним текстовим описом проблеми, не наведено жодних даних у числовій формі, які б обґрунтували її наявність, масштаб та важливість, також не охарактеризовано та не оцінено сфери, на яких проблема має найбільший негативний вплив.

Зазначене не відповідає вимогам статті 4 Закону, зокрема, принципу доцільноти - обґрунтована необхідність запровадження державного регулювання господарських відносин з метою вирішення існуючої проблеми.

2. При визначенні альтернативних способів досягнення цілей не зазначено та не проведено порівняння вигод та витрат держави, населення та суб'єктів господарювання від застосування кожного з них у кількісному (грошовому) виразі. Під час проведення оцінки впливу на сферу інтересів суб'єктів господарювання розробником не наведено розрахунків витрат, яких вони зазнають як внаслідок впровадження проекту рішення (при встановленні єдиного податку), так і внаслідок застосування альтернативних способів досягнення цілей, що підтверджувало б економічну доцільність обраного способу.

Одночасно зазначаємо, що в АРВ не обґрунтовано ставки податку, що встановлюються для суб'єктів господарювання, а також не наведено алгоритму їх визначення.

Беручи до уваги те, що розробка проекту рішення спрямована, зокрема, на збільшення обсягу надходжень до місцевого бюджету, відсутність належних розрахунків витрат суб'єктів господарювання не дозволяє зробити висновок щодо забезпечення балансу інтересів суб'єктів господарювання, громадян та держави, а також не дозволить в подальшому об'єктивно оцінити наскільки обраний розробником спосіб державного втручання відповідає проблемі, що потребує врегулювання, та наскільки його застосування буде ефективним для її вирішення.

Отже, у зв'язку з неналежним опрацюванням вказаних розділів у розділі IV АРВ розробником не доведено вибір оптимального альтернативного способу.

Вищезазначене не узгоджується з вимогами статті 4 Закону, зокрема, з принципами збалансованості – забезпечення у регуляторній діяльності балансу інтересів суб'єктів господарювання, громадян та держави, та ефективності – забезпечення досягнення внаслідок дії регуляторного акта максимально можливих позитивних результатів за рахунок мінімально необхідних витрат ресурсів суб'єктів господарювання, громадян та держави.

3. У розділі III АРВ при визначенні оцінки впливу на сферу інтересів суб'єктів господарювання зазначено, що регулювання поширюється на 1

середнє та 5 мікропідприємств, що становить 100 % від загальної кількості суб'єктів господарювання. При цьому не надано посилання на джерело отримання інформації щодо кількості суб'єктів господарювання.

Згідно з пунктом 291.4. статті 291 ПКУ до платників єдиного податку першої групи відносять фізичних осіб-підприємців, які не використовують працю найманих осіб і обсяг доходу яких протягом календарного року не перевищує 300000 гривень; до другої групи - фізичних осіб-підприємців, які відповідають сукупності таких критеріїв: не використовують працю найманих осіб або кількість осіб, які перебувають з ними у трудових відносинах, одночасно не перевищує 10 осіб; обсяг доходу не перевищує 1500000 гривень.

Частиною третьою статті 55 Господарського кодексу України встановлено, що суб'єктами мікропідприємництва є фізичні особи, зареєстровані в установленому законом порядку як фізичні особи - підприємці, у яких середня кількість працівників за звітний період (календарний рік) не перевищує 10 осіб та річний дохід від будь-якої діяльності не перевищує суму, еквівалентну 2 мільйонам євро, визначену за середньорічним курсом Національного банку України.

Таким чином, до платників єдиного податку першої та другої груп відносяться виключно суб'єкти мікропідприємництва.

Разом з тим, проведено розрахунок витрат на одного суб'єкта господарювання великого і середнього підприємництва, які виникають внаслідок дії регуляторного акта для двох альтернатив, у яких зазначено 6 суб'єктів господарювання.

Отже, пропонуємо виключити з розділу III APB таблиці розрахунку витрат на одного суб'єкта господарювання великого і середнього та підприємництва, як таких, що не підпадають під дію регулювання.

4. У розділі V APB не обґрунтовані ставки податків, що встановлюються для суб'єктів господарювання, а також не наведено алгоритму їх визначення.

5. У таблиці розділу VIII APB зазначено прогнозні статистичні показники за 2018, 2019 та 2020 роки. Відповідно до пункту 294.1 статті 294 ПКУ податковий (звітний) період для платників єдиного податку першої та другої груп є календарний рік.

Згідно з вимогами статті 10 Закону встановлено, що якщо строк дії регуляторного акта, встановлений при його прийнятті, є меншим ніж один рік, періодичні відстеження його результативності не здійснюються, а повторне відстеження результативності здійснюється за три місяці до дня закінчення визначеного строку, якщо інше не встановлено рішенням регуляторного органу, який прийняв цей акт, але не пізніше дня закінчення визначеного строку.

Тому, в даній таблиці прогнозні показники мають визначатися на бюджетний період, на який встановлюються ставки податку, тобто на I, II, III та IV квартали 2020 року.

6. У таблиці розділу 3 Тесту малого підприємництва APB (далі - М-тест) зазначено, що «прямі» витрати суб'єктів господарювання, які є платниками єдиного податку першої групи, становить 439 грн на місяць на одну особу.

Відповідно до статті 7 Закону України «Про Державний бюджет України на 2019 рік», прожитковий мінімум на одну особу в місяць для працездатних осіб з 1 грудня 2019 року становить 2102 грн. Тому, при ставці податку для першої групи платників єдиного податку 10 % від прожиткового мінімуму «прямі» витрати з 01.01.2020 мають становити 210,2 грн. на місяць.

7. У розділі 3 М-тесту не розраховано адміністративні витрати суб'єктів господарювання на реалізацію вимог регулювання, зокрема на здійснення процедур щодо отримання первинної інформації про вимоги регулювання (*ознайомлення суб'єктів господарювання із новими ставками податку*) та організацію виконання вимог регулювання (*внесення змін до внутрішніх процедур обліку та звітності*). При цьому, витрати часу можуть бути визначені під час проведення консультацій з суб'єктами господарювання.

Отже, АРВ з М-тестом потребують уточнення та перерахунку даних і приведення їх до вимог Методики.

Зазначене не узгоджується з вимогами статті 4 Закону, зокрема, з принципом ефективності - забезпечення досягнення внаслідок дії регуляторного акта максимально можливих позитивних результатів за рахунок мінімально необхідних витрат ресурсів суб'єктів господарювання, громадян та держави, та збалансованості - забезпечення у регуляторній діяльності балансу інтересів суб'єктів господарювання, громадян та держави.

Підсумовуючи вищеперечислене пропонуємо привести проект рішення Братолюбівської сільської ради Добровеличківського району Кіровоградської області «Про встановлення єдиного податку на території Братолюбівської сільської ради на 2020 рік» у відповідність до вимог чинного законодавства України, згідно з наданими пропозиціями, а аналіз його регуляторного впливу до вимог Методики проведення аналізу впливу регуляторного акта, затвердженої постановою Кабінету Міністрів України від 11.03.2004 № 308 (із змінами, внесеними постановою Кабінету Міністрів України від 16.12.2015 № 1151).

Про результати розгляду цього листа пропонуємо проінформувати Державну регуляторну службу України.

**В.о. Голови Державної регуляторної
служби України**

Володимир ЗАГОРОДНІЙ